

der Nr. 13. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 14, som angaar en for nødvendig anset Istandsættelse af Frederiksberg Slot, skal jeg tillade mig at oplyse, at ved en Reparation, som blev foretaget paa dette Slot, som man til at faae Overbevisning om, hvad man i længere Tid havde befrygtet, at Bjælkelaget i en Del af Slottet var i en maadelig Forfatning og i en saa maadelig Forfatning, at det vilde være utilbørligt at lade Bibliotheket over disse svage Bjælker blive staaende. Der vilde komme en bedre Ordning af det hele Forhold paa Officerskolen, naar man samtidig med, at denne Reparation foretoges, kunde flytte Bibliotheket ned til den gamle Kirke, og det var Bevæggrunden for Ministeriet til at fremkomme med sit Forlangende om den fornødne Bevilling dertil. Forsaavidt nu det ærede Udvalg formener, at det Beløb, som skal medgaa til Istandsættelsen af Bjælkerne, vil kunne afholdes af den ordinære Bevilling, saa tvivler jeg meget om, at dette lader sig udføre, men viser det sig, at det er forbundet med Fare at lade denne Del af Slottet henstaa i den Forfatning, som den er i nu, saa maa jo Ministeren være berettiget til paa forventet Tillægsbevilling at lade den fornødne Udgift afholde. Forøvrigt er Tilstanden i Frederiksberg Slot en ligesom Følge af, at man ikke i sin Tid bevilgede Krigsministeriet det fornødne Beløb til fuldstændig at istandsætte Slottet. Der blev i sin Tid forlangt et Beløb af 83,000 Rd. hertil, men det blev af Rigsdagen nedsat til 65,000 Rd. Naar det høje Thing vil gaa ind paa Krigsministerens Forslag, vil, som sagt, en hensigtsmæssig Omordning af Forholdene paa Frederiksberg Slot kunne finde Sted, uden at det forekommer mig at kunne siges at medføre nogen meget betydelig Udgift for Statskassen. Endringsforslaget under Nr. 15 angaar en Bevilling, som er forlangt af Krigsministeriet til at indrette en Underofficersbolig i Inventariedepotet. Det er en gammel Bekjendt, som ikke har mødt en gunstigere Modtagelse i Aar end i for, og jeg skal ganske vist indrømme, at det ikke er en absolut Nødvendighed at have denne Underofficersbolig i Inventariedepotet, men det kan have sine store Fordele dels med Hensyn til Admi-

nistrationen derude, dels med Hensyn til den Assistance og Betyrrelse, som det altid er at have en saadan Mand boende paa et Sted, hvor der findes ophobet en temmelig kostbar Beholdning, og som navnlig i de senere Aar er kommet under mindre gunstige Forhold med Hensyn til Fare for Ildsvaade, idet det kun er en Del af den paagældende Bygningscarré paa Christianshavn, som er Inventariedepot, medens den øvrige Del tilhører Private, og da der i de sidste Aar er oprettet et Ingeniørskole eller et lignende Etablissement, som benytter Damp og som følger deraf ogsaa Ild og saaledes forøger Brandfaren for Inventariedepotet. — Mindretallet har i Aar ikke villet bevilge det fornødne Beløb til at anbringe Lynafledere paa Søforterne, og et æret Medlem fra Bornholm (Dam) har ment, at de ogsaa i og for sig vare unødvendige, og i ethvert Fald vilde det ærede Medlem paatage sig Ansvar for, at Bevillingen dertil blev negtet. Jeg kan imidlertid ikke paatage mig Ansvar for, at der ikke bliver anbragt Lynafledere paa Søforterne, og maa forlange, at Ansvar for i saa Tilfælde bliver taget fra mig og lagt over paa Rigsdagen. Lynaflederne ere ansete for at være Nødvendighed for saadanne Etablissements, hvor der opbevares store Beholdninger af Krudt og fyldte Projektiler, og man er kommen til yderligere Overbevisning om Nødvendigheden heraf derved, at fortsatte Undersøgelser have vist, at Beton udøver en høj Grad af Tiltrækning paa Lynet. Derfor jeg ikke misforstod det ærede Medlem — thi jeg hørte ikke fuldkommen, hvad han sagde —, saa troede han deri, at man efter søgte paa Tillægsbevillingsloven de fornødne Penge til Anskaffelsen af en Lynafleder paa Trekrøner, at se, at man ikke selv havde Overbevisning om, at det var saa absolut nødvendigt at anbringe denne Lynafleder, da man ellers vilde have skyndt sig med at faae den anbragt. Jeg behøver blot at minde det ærede Medlem om, at i for Sommer vare Forholdene paa Søforterne under Krigsperioden af en saadan Bestaafenhed, at man ikke ønskede at foretage noget som helst Byggeføretagende eller Forandring derude. Det er den væsentligste Grund til, at Arbeidet ikke er blevet ud-